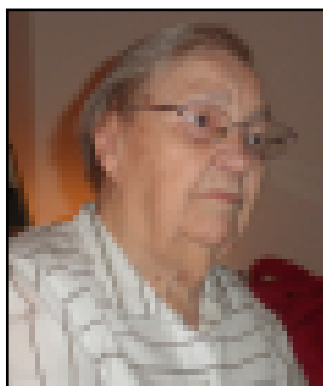

Astrid Borking - församlingens

Vi har i flera nummer fått läsa om församlingsmedlemmar som har tillhört vår församling under många år. Den här gången handlar det om Astrid Borking som är vår äldsta medlem. Hela 97 år.

Astrid Borking

Astrid föddes år 1917 i Dannemora och flyttade tidigt till Korsbron/Vattensta i Gimo där hon växte upp med föräldrar och tre syskon.

Till Väsby 1935

När brodern Arne drabbades av tuberkulos och 1935 hamnade på sanatoriet i Upplands Väsby flyttade storasyster Astrid dit för att finnas i närheten. Hon fick plats hos skollärare Berglund på Björkeberga (nära Björkvallavägen) med familj. Där trivdes hon bra med familjen och de med henne. En väninna som hette Elsa Mattsson tipsade om detta jobb och här i Väsby kom Astrid att hamna i ett gäng flickor som samlades och sydde tillsammans i Missionshuset. Astrid var då 18 år.

Träffar Sven i Missionshuset

Här lärde hon känna Sven som var nio år äldre och när de lagom hade planerat sitt bröllop med slöja och allt så fick Sven en inkallelseorder. För att allt skulle lösa sig med lön och bostad och annat praktiskt så blev det bråttom med vigsel och slöjan

fick Astrid avstå ifrån. På fotot från bröllopet så ser man ett par som ser mycket lyckliga ut utan alla utstyrselar. Bröllopet firades 1940 och 1942 föddes sonen Lars-Olov, dottern Ingrid kom 1945 och lillasyster Anne-Marie 1948.

Bostad på åsen

Familjen bodde i Erikslund som låg där Väsby Ishall numera ligger. Där hade Sven sin verkstad tillsammans med Bertil Hedlund.

När Väsby skulle byta skepnad från landsort till mer stadsliknande bebyggelse köptes Erikslund ut av kommunen och Astrid och Sven flyttade upp till Alvägen i Runby. Efter nio år flyttade Astrid och Sven till Herrgårdsvägen och den lägenheten har Astrid kvar, men bor nu på äldreboendet Humlegården.

Husmor i olika miljöer

Astrid har alltid tyckt om att laga mat och ordna fester. Hon arbetade bland annat på Konsum vid Centralvägen som demonstratris. Hon lagade mat och tipsade om vad man kunde handla och

Astrid och Sven utanför Alvägen

äldste, Väsbybo sedan 1935

Skidutflykt på Lavarö

bjuda på där hemma. I församlingen har vi haft god hjälp av Astrids husmorskunskaper och under många år var det Astrid som stod för kyrkkaffe och fester i församlingens regi.

Minnen från gamla Väsby

Varje år brukar vi dela ut en julblomma till våra äldre medlemmar. Jag har under många år gått hem till Astrid med denna blomma. Då har vi druckit kaffe och samtalat om gamla Väsby. Mycket av det jag har lärt mig om vår kommun har jag fått genom dessa stunder. Till exempel om det läskiga i att sent på eftermiddagarna under vintern gå från Löwenströmska sjukhuset förbi Gamla Apoteket med dess kusliga historia vidare genom den mörka smala vägen genom skogen där Sigma nu ligger och ner förbi Gamla Missionshuset och Väsbyskolan. Då gick det undan! Det är svårt att tänka sig när man ser hur där ser ut nu.

Dagens samtal ger perspektiv

Våra pratstunder har glatt mig under dessa år och det känns litet vemodigt att träffa Astrid nu, när minnet ibland sviker henne och hon frågar mig om vi är lika gamla. Då påminner jag henne om att det är min mamma och hon som är jämnåriga. Men det är stundvis samma Astrid som nu talar om hembygden som numera är Gimo och inte Upplands Väsby i hennes minne. Att hon avslutar vår stund med att hon nu ska gå hem till sig i stället för att det är dags för mig att åka hem det gör inget. Så är livet och att ha kvar förmågan att läsa och se och höra så bra som Astrid gör och att kunna gå ut i matsalen och äta tillsammans med andra gamlingar, det är ett bra sätt att avsluta ett långt liv.

Samtidigt så har Astrid glädjen att ha tre barn, nio barnbarn och redan flera barnbarnsbarn nära sig. Livet är skönt när man ser på det ur det perspektivet.

Kerstin Neider intervjuade

Sven och Astrid utanför Lavarö (mitten av 70-talet)